

Исбето, заредено съ взривъ,
ще падне съ трѣсъкъ
на площада.

Човѣкътъ, който тамъ
лежи

въвъ локва кръвъ,
е моятъ братъ
и въ стъкленитѣ му очи
омраза и любовъ
горягъ.

Извергътъ,
мерзкиятъ
стрелець,
закри следитѣ си
завчасъ.
Ти спомняшъ ли си тозъ подлець?
Това бѣхъ
азъ.

Но помнишъ ли, едно дете умрѣ
въ Парижъ на барикада.

Едно деге
въвъ бой умрѣ

съсъ кървавата
ретроградность.

Въвъ жилитѣ полека-лека
кръвята изстива,
като щикъ.

Ала една усмивка лека
по устнитѣ се плъзва въ мигъ.

И после устнитѣ синѣягъ
ала въ очитѣ
жаръ гори,